

DOOS SIER 120

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

CURS **2021/2022**

**SEMBREM GRANS
DE MOSTASSA AVUI**

(cf. Mt 13,31-32)

Horaris de la Jornada

- 9.30hAcollida i recollida del material del curs
- 10hPregària
- 10.15 h Benvinguda i presentació de la proposta de nous documents del moviment
- 10:45hPresentació del calendari del curs i del XIIè Consell
- 11.00hDescans
- 11.30h Ponència de Joaquim Cervera
- 12.10h Torn de paraules
- 12.30hEucaristia
- 13.20hManifest i cloenda

> Salutació

Benvolguts i benvolgudes militants

De nou comencem el curs amb la Jornada General, i amb aquesta ja en portem 68 edicions! «Sembrem grans de mostassa avui» (cf. Mt 13, 31-32) és el lema que hem triat per a la Jornada i per al curs. Malauradament, aquest continuarà marcat per la pandèmia, però gràcies a la voluntat, l'esforç i les aportacions de tothom en sortirem endavant reforçats i reforçades i amb esperances renovades!

Com sabeu, aquesta Jornada General no la podrem fer com fins ara. Hem hagut de canviar d'escenari i organitzarem la trobada a la parròquia de Sant Pacià de Barcelona però, alhora, incorporarem les noves tecnologies que tant hem fet servir durant el darrer any perquè les persones militants que visquin més lluny i no es puguin desplaçar també tinguin l'oportunitat de seguir-la. Haurem d'obrir un formulari d'inscripcions per a tothom que vulgui assistir de manera presencial, ja que l'aforament serà limitat.

Iniciarem la jornada amb la pregària que han preparat els companys i les companyes de la zona del Vallès Occidental i a continuació el president i la presidenta del moviment donaran la benvinguda, es presentarà el calendari del curs i del XIIè Consell de l'ACO i un/a portaveu dels grups de treball corresponents faran cinc cèntims sobre la nova proposta de documents clau del moviment (Document d'Identitat, Normes de Funcionament i Carta Econòmica), que s'hauran de treballar en els grups de Revisió de Vida de cara a la seva aprovació final al Consell.

Continuarem amb la ponència de Quim Cervera, que ens ajudarà a aprofundir en la tasca d'aquest curs i incidirà en les necessitats que tenim les persones en el món actual, què ens aporta l'Evangeli davant del panorama que vivim i com ens il·lumina i, sobretot, com podem actuar. Seguidament, celebrarem l'Eucaristia, preparada per la Zona del Baix Llobregat, i al final donarem lectura al Manifest que ha elaborat la Diòcesi de Vic. I tot això, amb l'ajuda logística durant la Jornada de les companyes i els companys de la Zona de Barcelona Nord.

Desitgem que la Jornada, a la qual us convidem a participar durant tot el matí o en els moments que us vagi bé, ens serveixi per celebrar el que som amb joia i que ens predisposi anímicament i espiritualment per abordar el nou curs.

Us esperem a tots i totes!!!

El Comitè Permanent

Pregària del matí

Preparació: zona Vallès Occidental

CANT D'ENTRADA:

**Germans,
hem arribat dels quatre punts de l'horitzó,
som aquí, Senyor.**

**Germans,
hem arribat dels quatre punts de l'horitzó
amb el Senyor.**

1. *Pels camins del món hem seguit una crida,
hem portat al front tot el pes del sol,
hem sofert sovint el dol que duu la vida,
hem ofert només amistat i consol.*

2. *Pels camins del món un amor ens convida,
hem portat al cor la set d'arribar,
hem sofert sovint desamor i mentida,
hem ofert només el perdó de germà.*

3. *Ara som tots junts al voltant de la taula,
no portem sinó la pols del camí
vós ens heu donat, amb la vostra paraula,
menjar el vostre pa i l'amistat compartir.*

MIRADA AL MÓN:

Hoy, 12 de octubre, el planeta sufre por todos sus poros:

- *La emergencia climática* nos muestra cada día cómo se está descontrolando el clima: huracanes, lluvias torrenciales, tornados e incendios están asolando muchas partes del planeta, a la vez que las temperaturas extremas son cada día más frecuentes.
- *Nuestros océanos* se están convirtiendo en un depósito de residuos plásticos y basura que está acabando con el ecosistema marino y también en cementerio de refugiados que huyen del hambre y la guerra.
- *La Covid-19*, esta pandemia planetaria que ha afectado sobre todo a los ancianos, se está librando a distintos niveles. Mientras que en los países ricos se plantean la posibilidad de vacunar a sus mascotas, en los países subdesarrollados el panorama es desolador.
- *Las crisis humanitarias* producidas por guerras (Palestina, Siria, Afganistán...) se agravan junto a las producidas por catástrofes climáticas, por la corrupción política, por la pobreza y por el hambre.
- El mundo se ha convertido en una gran aldea global donde todos estamos conectados, donde los medios de comunicación en una inmensa mayoría, se están poniendo al servicio de las grandes corporaciones y se están utilizando para adiestrarnos en cómo pensar, cómo consumir, cómo vivir, cómo trabajar. Los lobbies de las grandes corporaciones tienen más poder de influencia que muchos países.

ESCOLTEM LA SEVA PARAULA

Evangeli segons Sant Marc
(Mc 7, 31-37)

En aquell temps, Jesús se'n va anar del territori de Tir i, passant pel de Sidó, arribà al llac de Galilea, després de travessar el territori de la Decàpolis. Llavors li porten un sord, que amb prou feines podia parlar, i li demanaven que li imposés la mà. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li ficà els dits a les orelles, va escopir i li tocà la llengua amb la saliva. Després va alçar els ulls al cel, sospirà i li digué: «Efatà!», que vol dir: «Obre't!». A l'instant se li van obrir les orelles, la llengua se li destravà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho pregonaven. Estaven completament admirats i deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin».

Evangelio según San Marcos
(Mc 7,31-37)

En aquel tiempo, Jesús se marchó de la región de Tiro y vino de nuevo, por Sidón, al mar de Galilea, atravesando la Decápolis. Le presentan un sordo que, además, hablaba con dificultad, y le ruegan que imponga la mano sobre él. Él, apartándole de la gente, a solas, le metió sus dedos en los oídos y con su saliva le tocó la lengua. Y, levantando los ojos al cielo, dio un gemido, y le dijo: «Effatá», que quiere decir: «¡Ábrete!». Se abrieron sus oídos y, al instante, se soltó la atadura de su lengua y hablaba correctamente. Jesús les mandó que a nadie se lo contaran. Pero cuanto más se lo prohibía, tanto más ellos lo publicaban. Y se maravillaban sobremanera y decían: «Todo lo ha hecho bien; hace oír a los sordos y hablar a los mudos».

(uns minuts de silenci)

PREGÀRIA

En esta jornada de 12 de octubre, día para nosotros festivo porque es un día de encuentro, de hermandad, donde nos reunimos ante ti Señor, para poner de manifiesto cómo queremos caminar en este curso, cómo queremos afrontar el Consell General, cómo queremos que sea la ACO, y cómo queremos vivir tu Evangelio.

Te pedimos humildemente que nos ayudes a estar atentos a la vida, a la realidad.

Abre nuestros oídos y nuestra mente para que sepamos palpar las alegrías y sufrimientos de la humanidad.

Danos una voz fuerte para denunciar las injusticias; que nuestra palabra sea sincera, respetuosa y libre para dialogar en la diversidad.

Danos unas manos capaces de unirse a muchas manos para construir esta casa común donde todos seamos valorados por igual.

Que este curso que comienza, en el que tenemos como prioridad el Consejo General, sea para todos nosotros un camino ilusionante, de esperanza, de trabajo duro, y de mucha alegría.

Que, como militantes de ACO, y como compañeros, aprendamos este año, Jesús, a VIVIR EL EVANGELIO, cada día y cada minuto de nuestra vida.

CANT FINAL:

**El Señor os dará su Espíritu Santo,
ya no temáis, abrid el corazón.
Derramará todo su amor. (bis)**

Él transformará hoy vuestra vida,
os dará fuerzas para amar.
No perdáis vuestra esperanza,
Él os salvará.
Él transformará todas las penas
como a hijos os acogerá.
Abrid vuestros corazones a la
libertad.

Fortalecerá todo cansancio
si al orar dejáis que os dé su paz.
Brotará vuestra alabanza, Él os
hablará.
Os inundará de un nuevo gozo
con el don de la fraternidad.
Abrid vuestros corazones a la
libertad.

**L'Esperit del Senyor vindrà a
vosaltres.**

**No tingueu por d'obrir de bat a bat
el vostre cor al seu amor. (2)**

Ell transformarà les vostres vides,
us donarà un cor per estimar;
serà foc que purifica, força en
l'actuar.

Ell transformarà les vostres penes,
us sabreu fills seus ben estimats;
vostres cors obriu joiosos a la
llibertat.

Ell enfortirà tota feblesa,
us dirà com heu de pregar;
posarà en els vostres llavis
paraules de bondat.

Ell canviarà tota tristesa
pel gran goig de la fraternitat;
vostres cors obriu joiosos a la
llibertat.

Eucaristia

Preparació: Baix Llobregat

CANT D'ENTRADA

Lluita i espera
no et deixis vèncer
pren per senyera
la teva fe.

Reneix a la vida
reneix a la dansa
dona esperança
a la teva gent.

Un tros de poble
jove i alegre
un tros de poble,
junts volem ser.
Jove i en vetlla
volem nostre poble
jove i en vetlla
volem nostra gent.

És Crist qui camina
semblant esperança
és Ell qui s'avança
i ens don l'esperit.
Si ens dona la vida
primer la perdia,
ens dona la joia,
l'amor i la Creu.

És dura la lluita
és forta la marxa
són moltes les penes
és poca la fe.

Són molts els qui esperen
la nostra paraula
són molts els qui cerquen
sentir un nou alè.

Diran que es mentida
i “busca’t la vida”,
“és el teu problema”,
“de què vas pel món?”
No deixis enrera
les raons de viure
lluita i espera
amb la teva gent.

ACTE PENITENCIAL

*Pietat! Tingueu pietat de tots nosaltres!
Les culpes se’ns emporten com el vent,
les culpes se’ns emporten com el vent... (2)*

*Oh Señor!
las culpas nos arrastran como el viento,
ten piedad de todos, ten piedad,
ten piedad de todos, ten piedad... (2)*

TESTIMONIS (Entre els dos testimonis cant)

El alma que anda en amor ni cansa ni se cansa (bis)
El amor es paciente, es afable, no tiene envidia
El alma que anda en amor ni cansa ni se cansa (bis)
El amor no se regocija ante la injusticia, sino que se regocija en la
verdad
El alma que anda en amor ni cansa ni se cansa (bis)

AL·LELUIA

EVANGELI

Mateu 13,33-35

Els digué una altra paràbola:

—Amb el Regne del cel passa com amb el llevat que una dona va amagar dins tres mesures de farina, fins que tota la pasta va fermentar.

Tot això, Jesús ho digué a la gent en paràboles, i no els deia res sense paràboles. Així es va complir allò que havia anunciat el profeta:

Obriré els llavis per parlar en paràboles, proclamaré coses amagades des de la creació del món.

HOMILIA

PREGÀRIES

Tots alhora, us ho demanem:

“Escolteu el nostre clam Senyor”.

OFERTORI

SANT, SANT, SANT

PARE NOSTRE

Padre nuestro, Tú que estás
en los que aman la verdad
haz que el Reino que por Ti se dio
llegue pronto a nuestro corazón,
y el amor que tu Hijo nos dejó,
ese amor, esté ya con nosotros.

Y en el pan de la unidad
Cristo danos Tú la paz
y olvídate de nuestro mal
si olvidamos el de los demás.
No permitas que caigamos en tentación,
ioh Señor!, y ten piedad del mundo.

Pare nostre que esteu en el cel sigui santificat el vostre nom
vingui a nosaltres el vostre regne, faci's la vostra voluntat aquí a
la Terra com es fa en el cel.
El nostre pa de cada dia doneu-nos Senyor el dia d'avui, i
perdoneu les nostres culpes així com nosaltres perdonem.
No permeteu que nosaltres
caiguem en temptació,
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.
Amén

Y en el pan de la unidad
Cristo danos Tú la paz
y olvídate de nuestro mal
si olvidamos el de los demás.
No permitas que caigamos en tentación,
ioh Señor!, y ten piedad del mundo.

CANT DE COMUNIÓ

El espíritu del Señor (Kairoi)

El Señor os dará su Espíritu Santo
Ya no temáis, abrid el corazón
Derramará todo su amor (2)

Él transformara hoy vuestra vida

Os dará la fuerza para amar

No perdáis vuestra esperanza

Él os salvara

Él transformará todas las penas
Como a hijos os acogerá
Abrid vuestros corazones
A la libertad

El Señor os dará...

Fortalecerá todo cansancio
Si al orar dejáis que os dé su paz
Brotará vuestra alabanza
Él os hablará

Os inundará de un nuevo gozo
Con el don de la fraternidad
Abrid vuestros corazones
A la libertad .

CANT DE COMIAT

JUNTS ESCRIUREM

Junts escriurem / amb lletres lluminoses
la història de la nostra llibertat;
i junts veurem / brillar sobre la terra
la llum per tots els oprimits.

La solidaritat / ritma la nostra marxa.
La solidaritat / guia els nostres cors.

Junts escriurem / amb lletres lluminoses...

Al cor de la nostra vida / Jesús ens espera.
Per bastir junts amb Ell / la terra de Déu.

Junts escriurem / amb lletres lluminoses...

El món tot ens espera / l'Esperit ens avança.
Fem néixer primaveres / fem créixer matins.

Manifest

Preparació: Diòcesi de Vic

COMPROMESOS SOLIDÀRIAMENT A VIURE L'ESPERANÇA

Diu en Joseph Cardijn que cal una gran fe en Jesús de Natzaret per poder mirar la vida cara a cara. Així doncs, és a partir de la nostra fe que avui fem una ullada a la nostra realitat, per fressar-hi corriols i aprofundir en la nostra esperança cristiana.

1. Aquest darrer any i mig hem viscut una situació que mai haguéssim pensat que viuríem. La pandèmia ha entrat i ha modificat radicalment la nostra vida i les nostres maneres de fer. El treball, l'escola dels nostres fills, la família, les nostres relacions socials, les expectatives dels nostres joves, la salut...; tot se n'ha vist afectat.

Hem viscut la malaltia ficada a dins nostre. I també la mort. La desaparició de persones properes ens ha colpejat de forma contundent... Enlluernats amb els èxits de la ciència ens havíem oblidat que la vida-mort és transcendent; sempre ens supera. *Un home ric es va dir: Tens béns per a molts anys; reposa, menja, beu i diverteix-te. No comptava que aquella nit li reclamarien la seva vida* (Lc 12,19-21).

Hem vist al nostre entorn més atur, més precarietat, més aïllament social i la dificultat d'assumir noves situacions que no esperàvem; situacions que generen incertesa, frustració...

També hem vist com aquestes situacions no afectaven per igual tothom, sinó que s'ha acarnissat en les persones i grups més febles, més vulnerables: els infants, les persones més grans, les dones, les persones delicades de salut...

I tot això ha esdevingut quan, com a col·lectivitat, no ens havíem refet de la crisi de 2008, que ens va deixar una herència de major desigualtat, de més precarietat, de més individualisme, de més extensió de la pobresa i d'una debilitat més gran de l'estat del benestar per fer-hi front.

Alhora hem viscut els efectes del canvi climàtic, primerament en l'augment de les temperatures que ha encès els boscos de manera incontrolable. Després han vingut temporals i torrencades inusuals, que han deixat els camps i els camins ben aixaragallats.

També la guerra s'ha manifestat a l'Afganistan en tota la seva cruesa. L'ocupació militar nord-americana durant 20 anys no ha generat cap espai de convivència. És la contradicció dels anomenats *exèrcits per a la pau*.

I hem vist astorats com els tribunals de Justícia dicten sentències segons els seus interessos de partit, renunciant a exercir la seva funció amb discreció i equitat. Tal com ha dit el papa Francesc: "Espanya no s'ha reconciliat amb la seva història".

Evidentment, tota aquesta situació tan complexa ha afectat l'ACO com a organització, i també a tots nosaltres, les persones que en formem part, tant personalment com a les nostres famílies i amistats.

2. Jesús va ser coherent fins al darrer moment. Feia pocs mesos que havien matat a Joan, i Jesús era conscient del perill que l'assetjava si continuava empenyent la irrupció del regne de Déu. Li hauria estat fàcil evitar la mort; només calia diluir un xic el seu missatge; o potser fugir. Per altra banda, coneixia els contactes de Judes amb el Sanedrí, i que els apòstols es barallaven per veure qui seria el primer. El panorama no podia ser més desolador. Tot el que havia fet per implantar el Regne de Déu podia anar-se'n en orris. Es necessita molta confiança en Déu per posar-se a les seves mans, quan tots els indicadors són negatius. Jesús ho va fer.

Nosaltres, com a moviment d'Església, hem estat atents a saber mirar la realitat del nostre món, a viure-hi immersos i a compartir la nostra vida en aquest context nou de patiment i d'incertesa. Però també a saber mirar on hi ha esclatxes d'esperança, per aprofundir en el missatge de Jesús, per fer créixer la nostra fe i per donar una resposta compromesa i compartida tant personalment com col·lectivament. A aquesta tasca ens hi han ajudat les revisions de vida proposades i programades que els equips hem anat fent, tot i les dificultats en què ens hem trobat en el nostre dia a dia.

I malgrat la duresa de la situació viscuda aquest any i mig passat, la realitat

ens ha fet veure tres coses que tenen una estreta relació amb l'Evangeli. Coses que ja sabíem però que pel ritme frenètic del dia a dia, pels reclams constants d'una societat egoista i idòlatra de l'èxit individual i per la propaganda consumista, algunes vegades hem oblidat o almenys hem passat a un segon terme:

La interdependència. Hem constatat que tots depenem els uns dels altres, tant a nivell proper, és a dir, a escala familiar i veïnal, com a nivell global. Aquesta interdependència és absolutament contradictòria amb l'individualisme i amb el concepte d'autosuficiència.

La consciència de la vulnerabilitat. Hem tendit a pensar que tan sols som vulnerables en algunes etapes de la nostra vida, i que només són vulnerables uns sectors socials dels que hem tendit a sentir-nos aliens. Ara, de sobte, hem descobert que tots som vulnerables i que en qualsevol moment podem passar d'una situació de benestar a una situació de vulnerabilitat, tant per motius laborals, com per falta de salut o per manca dels serveis que necessitem per viure. Aquesta constatació ens fa molt més humans i solidaris, i qüestiona la temptació que tenim col·lectivament de culpabilitzar els vulnerables de la seva pròpia situació.

I en tercer lloc, la **necessitat que les cures** es situïn al centre de la nostra vida personal i col·lectiva. Hem vist la importància de tots els sectors professionals que es dediquen a les cures i dels serveis públics essencials. La salut, l'ensenyament, l'atenció a les persones més vulnerables, la neteja, la distribució i venda d'aliments..., tasques exercides fonamentalment per dones. I hem constatat la importància de feines que com a societat hem menystingut i fins i tot menyspreat.

També hem de reconciliar-nos amb la natura i tenir-ne cura. Hem de passar d'una societat que gira al voltant del diner i del benefici, i en la que l'únic criteri de rendibilitat és l'econòmic, a una societat que cal que tingui com a columna vertebral la cura de les persones i del nostre entorn natural.

3. Finalment, tots els que formem part de l'ACO ens sentim compromesos solidàriament a viure l'esperança i ho volem fer per mitjà de recuperar i enfortir la comunitat.

La revisió de vida, la realitat de la pregària i el fet de compartir les nostres reflexions als grups i equips del moviment ens han d'ajudar a donar resposta al repte de viure l'esperança en aquest moment de confusió i de molta incertesa.

I també a trobar pautes de comportament que facin realitat la llavor d'una nova vida a la que estem tots cridats com a fills de Déu.

Aquest és el principal repte al que, com a membres de l'ACO i de la Pastoral Obrera, hem de donar resposta.

Hem de tenir la força col·lectiva suficient per re-fer, per re-construir la comunitat tant a nivell proper (família, amics), com a nivell de xarxes de veïns (la parròquia, els nostres veïns, el barri o el poble, el propi moviment), i també en la lluita pels serveis públics, la recuperació de tot allò que ens és comú com a germans que som...

També a nivell global, concretant com cadascú cregui convenient el sentit de la fraternitat universal i el compromís per la cura de la natura.

Dimarts, 12 d'octubre de 2021

 www.acocat.org
 hola@acocat.org

 facebook.com/aco.acciocatolicaobrera
 [@ACOcat](https://twitter.com/ACOcat)